Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 29. junija 1990

o enotnem postopku Skupnosti za večjo preglednost cen plina in električne energije, ki se zaračunavajo industrijskim končnim uporabnikom

(90/377/EGS)

(EGT L 185, 17.7.1990, s. 16)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Komisije (EGS) št. 93/87 z dne 22. oktobra 1993	L 277	32	10.11.1993
►**M2**	Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M3**	Direktiva Sveta 2006/108/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	414	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	234	29.8.1994
►**A2**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	17	23.9.2003

▼B

DIREKTIVA SVETA

z dne 29. junija 1990

o enotnem postopku Skupnosti za večjo preglednost cen plina in električne energije, ki se zaračunavajo industrijskim končnim uporabnikom

(90/377/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 213 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker je preglednost cen energije, če spodbuja pogoje, ki zagotavljajo neizkrivljenost konkurence na skupnem trgu, bistvenega pomena za vzpostavitev in tekoče delovanje notranjega energetskega trga;

ker lahko preglednost pomaga preprečevati diskriminacijo uporabnikov tako, da jim omogoča večjo svobodo pri izbiranju med različnimi viri energije in različnimi dobavitelji;

ker se trenutno stopnja preglednosti razlikuje glede na energetski vir in glede na regijo ali državo Skupnosti in s tem postavlja pod vprašaj vzpostavljanje notranjega energetskega trga;

ker je cena, ki jo industrija v Skupnosti plačuje za porabljeno energijo, eden od dejavnikov, ki vplivajo na njeno konkurenčnost in bi torej morala ostati zaupna;

ker bosta sistem standardnih uporabnikov, ki ga uporablja Statistični urad Evropskih skupnosti (SOEC) v svojih objavljenih cenikih in sistem tržnih cen, ki bo uveden za največje uporabnike električne energije, zagotovila, da preglednost ne bo ovirala zaupnosti;

ker je nujno razširiti razrede uporabnikov, ki jih uporablja Statistični urad Evropskih skupnosti do meja, pri katerih uporabniki še predstavljajo svojo skupino;

ker bi bila na ta način dosežena preglednost cen, ki veljajo za končne uporabnike, ne da bi bila ogrožena potrebna tajnost pogodb; ker se lahko cena za določen razred uporabnikov objavi samo, če so v njem najmanj trije uporabniki;

ker bodo ti podatki v zvezi s plinom in električno energijo, ki ju porabi industrija za končne uporabnike energije prav tako omogočili primerjave z drugimi viri energije (nafta, premog, fosilni in obnovljivi energetski viri) in drugimi odjemalci;

ker bodo za podjetja za dobavo plina in električne energije in za industrijske uporabnike plina in električne energije, ne glede na izvajanje te direktive, še vedno veljala pravila o konkurenci iz Pogodbe in ker lahko Komisija posledično zahteva, da ji sporočijo cene in prodajne pogoje;

ker je poznavanje veljavnih tarifnih sistemov del preglednosti cene;

([1]) UL C 257, 10.10.1989, str. 7.
([2]) UL C 149, 18.6.1990.
([3]) UL C 75, 26.3.1990, str. 18.

▼B

ker je del preglednosti cene tudi poznavanje razvrstitve uporabnikov po razredih in njihovih tržnih deležih;

ker bi moralo sporočanje cen, prodajnih pogojev za kupce in veljavnih tarifnih sistemov in razvrstitve odjemalcev po kategorijah Statističnemu uradu Evropskih skupnosti zagotoviti Komisiji dovolj podatkov, da se lahko odloči za ustrezno ukrepanje ali predloge glede na položaj notranjega energetskega trga, če je to potrebno;

ker bodo podatki, posredovani Statističnemu uradu Evropskih skupnosti, zanesljivejši, če jih bodo zbirala podjetja sama;

ker je za zagotavljanje preglednosti cen pomembno poznavanje davčnega sistema in dodatnih denarnih dajatev v posameznih državah članicah;

ker mora biti omogočeno preverjanje zanesljivosti podatkov, predloženih Statističnemu uradu Evropskih skupnosti;

ker doseganje preglednosti predvideva objavo in sporočanje cen in tarifnih sistemov kar najširšemu krogu uporabnikov;

ker bi moral za uveljavitev preglednosti cen sistem temeljiti na dokazani strokovnosti in postopkih, ki jih je za obdelavo, preverjanje in objavljanje podatkov razvil in jih izvaja Statistični urad Evropskih skupnosti;

ker je treba zaradi uvedbe notranjega energetskega trga čimprej uvesti sistem preglednosti cen;

ker se lahko ta direktiva enotno izvaja v vseh državah članicah šele, ko bo trg zemeljskega plina, še zlasti z vidika infrastrukture, dovolj razvit,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da podjetja za dobavo plina ali električne energije industrijskim končnim uporabnikom, kot so definirani v Prilogah I in II, Statističnemu uradu Evropskih skupnosti v obliki, predpisani v členu 3, sporočijo:

1. cene in prodajne pogoje plina in električne energije, ki veljajo za industrijske končne uporabnike;

2. veljavne tarifne sisteme;

3. razvrstitev uporabnikov in ustrezne količine za posamezne razrede porabe, da zagotovijo reprezentativnost teh kategorij na državni ravni.

Člen 2

1. Podjetja, navedena v členu 1, vsako leto 1. januarja in 1. julija zberejo podatke, določene v odstavku 1 in 2 člena 1. Te podatke, zbrane skladno z določbami, navedenimi v členu 3, se pošlje Statističnemu uradu Evropskih skupnosti in pristojnim organom držav članic najkasneje v dveh mesecih.

2. Na podlagi podatkov iz odstavka 1 Statistični urad Evropskih skupnosti vsako leto maja in novembra v ustrezni obliki objavi cene plina in električne energije za industrijske uporabnike v državah članicah in tarifne sisteme, ki se uporabljajo za oblikovanje cen.

3. Podatke iz člena 1(3) se vsaki dve leti pošlje Statističnemu uradu Evropskih skupnosti in pristojnim organom držav članic. V prvem sporočilu se opiše stanje z dne 1. januarja 1991. Ti podatki ne bodo objavljeni.

▼B

Člen 3

Izvedbeni predpisi o obliki, vsebini in vseh drugih značilnostih podatkov, predpisanih v členu 1, so določeni v Prilogah I in II.

Člen 4

Statistični urad Evropskih skupnosti ne bo razkrival podatkov, prejetih skladno s členom 1, ki bi bili lahko zaradi svoje narave poslovna skrivnost. Takšni zaupni statistični podatki, posredovani Statističnemu uradu Evropskih skupnosti, bodo dostopni samo uradnim osebam Statističnega urada Evropskih skupnosti in se lahko uporabljajo samo v statistične namene.

Vendar ta določba ne preprečuje objave takšnih podatkov v združeni obliki, ki ne omogoča identifikacije posameznih komercialnih transakcij.

Člen 5

Če Statistični urad Evropskih skupnosti ugotovi statistično pomembna odstopanja ali nedoslednosti pri podatkih, ki so mu bili posredovani skladno s to direktivo, lahko pri nacionalnih organih zaprosi za dovoljenje, da preveri posamezne podatke in postopke izračunavanja ali ocenjevanja, na katerih temeljijo zbrani podatki, in sicer z namenom, da oceni ali celo popravi vse podatke, ki so po njegovem mnenju nepravilni.

Člen 6

Če je potrebno, lahko Komisija glede na specifične težave, ki se pojavijo, ustrezno spremeni prilogi k tej direktivi. Vendar pa lahko takšne spremembe zadevajo samo tehnične značilnosti prilog in ne smejo spreminjati splošne strukture sistema.

▼M2

Člen 7

1. Pri sprejemanju sprememb iz člena 6 Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES ([1]), ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

▼B

Člen 8

Komisija enkrat na leto predstavi zbirno poročilo o uresničevanju te direktive Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru.

Člen 9

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje do 1. julija 1991. O tem takoj obvestijo Komisijo.

([1]) Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23).

▼B

Za zemeljski plin se začne ta direktiva v posamezni državi članici izvajati šele pet let po uvedbi tega vira energije na njen trg. Datum uvedbe tega vira energije na državni trg zadevna država članica nemudoma sporoči Komisiji.

Člen 10

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

POSEBNE DOLOČBE ZA PLIN

1. Direktiva se nanaša na dve vrsti plina:

   (a) zemeljski plin;

   (b) industrijski plin ([1]).

2. Če sta v istem mestnem območju ali regiji v prodaji obe vrsti plina, se sporočijo podatki za obe, razen če znaša poraba manj kot 10 % skupne porabe zemeljskega in umetnega plina v območjih ali regijah, navedenih v točki 11 spodaj.

3. Upošteva se samo oskrbo iz omrežja.

4. Sporočijo se cene, ki jih plačujejo končni uporabniki.

5. Upošteva se vse vrste industrijske uporabe.

6. Iz sistema so izvzeti uporabniki plina:

   (a) za proizvajanje električne energije v javnih elektrarnah;

   (b) za neenergetske namene (npr. kemična industrija);

   (c) v količinah, ki presegajo 4 186 000 GJ/leto (= 1 163 GWh/leto).

7. Zabeležene cene temeljijo na sistemu standardnih uporabnikov, ki so opredeljeni predvsem s stopnjo in spreminjanjem (ali količnikom obremenitve) ([2]) porabe plina.

8. Druge lastnosti, ki bi lahko vplivale na določanje cene (npr. prekinljivost) se določijo glede na posamezen primer, pri čemer se vedno sprejme rešitev, ki je v praksi najpogostejša.

9. Cene vsebujejo najemnino za merilnik, stalni prispevek in ceno za plin. Cene ne zajemajo priključitvene takse, ki jo plača odjemalec.

10. Izbrani so bili naslednji standardni industrijski uporabniki, razvrščeni v razrede od I_1 do I_5:

Letna poraba	Dinamika
I_1 418,60 GJ ali 116 300 KWh	Količnik obremenitve ni predpisan (*)
I_2 4 186 GJ ali 1 163 000 KWh	200 dni
I_{3-1} 41 860 GJ ali 11,63 GWh	200 dni 1 600 ur
I_{3-2} 41 860 GJ ali 11,63 GWh	250 dni 4 000 ur
I_{4-1} 418 600 GJ ali 116,3 GWh	250 dni 4 000 ur
I_{4-2} 418 600 GJ ali 116,3 GWh	330 dni 8 000 ur
I_{5-4} 4 186 000 GJ ali 1 163 GWh	330 dni 8 000 ur

(*) Če je potrebno, 115-200 dni.

([1]) „Industrijski plin“ pomeni drugotni vir energije, pridobljen iz premoga, naftnih proizvodov ali razcepnega, reformnega ali mešanega zemeljskega plina.
Področje veljavnosti te direktive ne zajema utekočinjenega naftnega plina (butan, propan), koksnega plina ali plavžnega plina.

([2]) Dnevni količnik obremenitve je število dni, potrebnih za celoletno porabo pri najvišjem dnevnem odjemu:
$nd = \frac{Qa}{Qd_{max}}$

Urni količnik obremenitve je število dni, potrebnih za celoletno porabo pri najvišjem urnem odjemu:
$nh = \frac{Qa}{Qh_{max}}$

V zgornjih formulah je:
Qa = letna porabljena količina.
Qd_{max} = najvišji dnevni odjem.
Qh_{max} = najvišji urni odjem.

▼B

11. Cene se zabeleži v naslednjih krajih ali regijah:

— Belgija:	Bruselj,
— Danska:	Kopenhagen,
— Zvezna republika Nemčija:	Hamburg, Hanover, Weser-Ems, Dortmund, Düsseldorf, Frankfurt na Majni, Stuttgart, München, ►M1 Dresden in Berlin, ◄
— Španija:	Madrid, Barcelona, Valencia, Sever in Vzhod,
— Francija:	Lille, Pariz, Strasbourg, Marseilles, Lyon, Toulouse,
— Irska:	Dublin,
— Italija:	Milano, Torino, Genova, Rim, Neapelj,
— Luksemburg:	Luxembourg,
— Nizozemska:	Rotterdam,

▼A1

— Avstrija:	Dunaj,

▼B

— Portugalska:	Lizbona,

▼A1

— Finska:	država kot celota,
— Švedska:	država kot celota,

▼B

— Združeno kraljestvo:	London, Leeds, Birmingham,

▼A2

— Češka:	Praga,
— Estonija:	Talin,
— Ciper:	Nikozija,
— Latvija:	Riga,
— Litva:	Vilna,
— Madžarska:	Budimpešta,
— Malta:	Valletta,
— Poljska:	Varšava,
— Slovenija:	Ljubljana,
— Slovaška:	Bratislava,

▼M3

— Bolgarija:	Sofija,
— Romunija:	Bukarešta.

▼B

12. Zabeležene cene temeljijo na cenikih, pogodbah, pogojih in pravilih, ki veljajo na začetku vsakega šestmesečnega obdobja (januarja in julija), vključno z morebitnimi popusti.

13. Če je več možnih cen, se upošteva tista, ki je, potem ko se odštejejo cene, ki se v praksi ne uporabljajo ali ki veljajo samo za zanemarljivo majhno število uporabnikov, najugodnejša za uporabnika.

14. Če obstajajo samo navidezne cene, posebne pogodbe ali cene, oblikovane s prostimi pogajanji, se zabeleži najpogosteje uporabljana cena (najbolj reprezentativna za dane pogoje dobave).

▼B

15. Cene morajo biti izražene v državni valuti za naravno enoto plina ([1]). Uporabljena energijska enota se izmeri na podlagi zgornje toplotne vrednosti (GCV), kot je običajno v plinski industriji.

16. Prikažeta se dve cenovni stopnji ([2]).

    — brez davkov,

    — z vsemi davki (razen povračljivega DDV).

17. Sporočijo se tudi stopnje in načini izračunavanja davkov, in sicer vseh državnih, regionalnih in lokalnih davkov, ki se pri prodaji plina zaračunajo uporabniku.

18. Priloži se razlaga, ki mora biti dovolj podrobna, da natančno odraža tarifni sistem. Posebno pozornost je treba nameniti vsem spremembam, ki so nastale od zadnjega zbiranja podatkov.

19. V državah članicah, kjer pokriva vso industrijsko prodajo plina samo eno podjetje za dobavo plina, sporoči podatke to podjetje. V drugih državah članicah, kjer eno ali več regij s plinom oskrbuje več različnih podjetij, sporoči podatke neodvisni statistični organ.

20. Zaradi ohranjanja zaupnosti se podatki v zvezi s cenami sporočijo samo, če so v zadevni regiji ali državi članici v posameznem razredu porabe, navedenem v odstavku 10, najmanj trije uporabniki.

([1]) Če se uporablja kubični meter, se njegova energetska vrednost definira v GJ, kWh ali do leta 1999, v termih.

([2]) Cena brez davka se ugotovi neposredno iz cenikov ali pogodb. Cena brez povračljivega DDV vključuje, kjer se plačuje, tudi druge posebne davke.

▼B

PRILOGA II

POSEBNE DOLOČBE ZA ELEKTRIČNO ENERGIJO

Podatki za električno energijo, posredovani skladno s to direktivo, morajo vsebovati naslednje:

I. **Prikaz „tipičnih referenčnih uporabnikov“ (za uporabnike z najvišjo odjemno močjo do 10 MW (neto)).**

1. Sedanji prikaz cen električne energije za tipične referenčne uporabnike v Skupnosti, ki ga izvaja Komisija, bo razširjen, tako da bo zajemal dva razreda referenčnih industrijskih uporabnikov z najvišjo odjemno močjo (neto) 10 MW, in bo vključen v to direktivo.

2. Cene električne energije v državah članicah z enotnim cenikom za vso državo se bodo zbirale samo na enem območju; za države članice, v katerih veljajo v različnih delih države različne cene, pa se bodo zbirale na reprezentativnem vzorcu naslednjih območij:

— Belgija	država kot celota,
— Zvezna republika Nemčija	Hamburg, Hanover, Düsseldorf, Frankfurt na Majni, Stuttgart, München, Zahodna cona, Južna cona, ►M1 Erfurt, Leipzig in Rostock, ◄
— Danska	država kot celota,
— Španija	Madrid,
— Francija	Lille, Pariz, Strasbourg, Marseilles, Lyon, Toulouse,
— Grčija	Atene,
— Irska	Dublin,
— Italija	Severna in Osrednja Italija, Južna Italija in otoki,
— Luksemburg	država kot celota,
— Nizozemska	Rotterdam (GEB), Severna Holandija (PEN), Severni Brabant (PNEM),

▼A1

— Avstrija	Zgornja Avstrija, Tirolska, Dunaj,

▼B

— Portugalska	Lizbona, Ponta Delgada (avtonomna regija, ki pokriva Azore),

▼A1

— Finska	država kot celota,
— Švedska	država kot celota,

▼B

— Združeno kraljestvo	London, Glasgow, Leeds, Birmingham,

▼A2

— Češka	država kot celota,
— Estonija	država kot celota,
— Ciper	Nikozija,
— Latvija	država kot celota,
— Litva	država kot celota,
— Madžarska	država kot celota,
— Malta	država kot celota,
— Poljska	država kot celota,

▼A2

— Slovenija država kot celota,

— Slovaška država kot celota,

▼M3

— Bolgarija država kot celota,

— Romunija država kot celota.

▼B

3. Cene električne energije bodo prikazane za naslednjih devet razredov tipičnih referenčnih industrijskih uporabnikov:

Referenč niuporabnik	Letna poraba v kWh	Najvišja odjemna moč v kW	Letna obremenitev v urah
I_a	30 000	30	1 000
I_b	50 000	50	1 000
I_c	160 000	100	1 600
I_d	1 250 000	500	2 500
I_e	2 000 000	500	4 000
I_f	10 000 000	2 500	4 000
I_g	24 000 000	4 000	6 000
I_h	50 000 000	10 000	5 000
I_i	70 000 000	10 000	7 000

Najvišja odjemna moč (neto) je najvišji odjem v kateri koli četrtini ure, zabeležen v enem letu, izražen v kW. Cena dobave se izračuna za cos q = 0,90. Pri cenah, ki temeljijo na polurni odjemni moči, se najvišja odjemna moč referenčnega odjemalca pomnoži s količnikom 0,98. Cene, ki temeljijo na odjemni moči, izraženi v kVA, se prilagodi tako, da se najvišjo odjemno moč referenčnega uporabnika (neto) v kW deli s količnikom cos q = 0,90.

4. Pri cenah, ki se določajo tako, da se najvišja odjemna moč odčitava več kot enkrat na leto, se cena za zmogljivost pomnoži z naslednjimi količniki:

TABELA KOLIČNIKOV ZA KOREKCIJO MOČI

Letni koeficient obremenitve (v urah)	Najvišja mesečna odjemna moč	Najvišja dvomesečna odjemna moč	Najvišja četrtletna odjemna moč	Povprečje najvišjih trimesečnih odjemnih moči	Povprečje najvišjih dvomesečnih odjemnih moči	Najvišja letna odjemna moč
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

5. Za cenike z znižanji za obdobja „manjše dnevne tarife“ se pri izračunavanju povprečne cene za kWh predvideva naslednja poraba „manjše dnevne tarife“:

▼B

Standardni uporabnik	Letna obremenitev	Letna poraba	Letna poraba (v 1 000 kWh), zaračunana po manjši dnevni tarifi skladno s povprečnim dnevnim trajanjem obdobij manjše tarife v vsakih 24 urah					
	v urah	v 1 000 kWh	7 h	8 h	9 h	10 h	11 h	12 h
I_a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I_b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I_c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I_d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I_e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I_f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3 700	4 100
I_g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I_h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I_i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

Za obdobja manjše dnevne tarife, ki so vmes med zgoraj navedenimi, se letna poraba kWh manjše dnevne tarife izračuna z ekstrapolacijo.

Za vsa nadaljnja obdobja manjše dnevne tarife, na primer v nedeljo ves dan, se upošteva samo polovica dodatnih ur in te ure se povprečno porazdelijo na vse dni v letu, rezultat pa se prišteje normalnim obdobjem nizke tarife pred uporabo zgornje tabele.

6. Če je le mogoče, naj sporočena cena temelji na objavljenem ceniku, ki velja za zadevni referenčni razred uporabnikov. Če je več možnih cen, se upošteva tista, ki je najugodnejša za uporabnika, potem ko se odpravijo vse cene, ki se v praksi ne uporabljajo ali ki veljajo samo za zanemarljivo majhno ali obrobno število uporabnikov. Če obstajajo samo navidezne cene, posebne pogodbe ali cene, določene s prostimi pogajanji, se zabeleži najpogosteje uporabljana cena (najbolj reprezentativna) za dane dobavne pogoje.

7. Če je za določeno referenčno kategorijo uporabnikov možno dobavljati električno energijo različne napetosti, se upošteva napetost, ki je najbolj reprezentativna za zadevni referenčni razred uporabnikov. To načelo velja tudi za druge parametre, ki niso posebej določeni v tej direktivi.

8. Cena za kWh se izračuna tako, da zajema vse plačljive fiksne postavke (npr. najemnina za merilnik, stalni prispevek ali prispevek za obračunsko moč itd.), kot tudi ceno za porabljene kWh. Gre torej za skupni znesek, ki ga je treba plačati po morebitnih premijah ali popustih za določen tip porabe, deljen s celotno porabo. Začetni priključitveni prispevek se ne upošteva. Čeprav je treba podatke predložiti dvakrat na leto, se izračuni v izogib sezonskim nihanjem opravljajo na podlagi letne porabe.

9. Cene se navedejo v državni valuti za kWh ([1]):

   — brez davkov,

   — z vsemi predpisanimi davki (razen povračljivega DDV).

   Sporočijo se tudi vse stopnje in način izračunavanja davkov, pri katerem se upoštevajo vsi državni, regionalni in lokalni davki, ki se pri prodaji električne energije zaračunajo uporabniku.

10. Priloži se razlaga, ki mora biti dovolj podrobna, da natančno opisuje tarifni sistem in način uporabe. Posebno pozornost je treba nameniti vsem spremembam, ki so nastale od zadnjega zbiranja podatkov.

11. V državah članicah, kjer pokriva vso industrijsko prodajo samo eno podjetje, sporoči podatke to podjetje. V drugih državah članicah, kjer eno ali več regij z električno energijo oskrbuje več podjetij, sporoči podatke neodvisni statistični organ.

([1]) Končna cena brez davkov je neposredni rezultat cen ali pogodb. Cena, v kateri ni vključen povračljiv DDV zajema vse druge posebne davke.

▼B

II. **Prikaz „orientacijske cene“ (za uporabnike, katerih največja odjemna moč presega 10 MW)**

12. Za zbiranje podatkov o industrijskih uporabnikih, katerih največja potreba presega 10 MW, bo uveden nov sistem, opisan v nadaljevanju, ki temelji na „orientacijskih cenah“.

13. V vseh državah članicah, razen v Zvezni republiki Nemčiji in Združenem kraljestvu, so razlike v strukturi cen in v cenah, ki jih morajo plačevati veliki industrijski uporabniki po vsej državi, relativno majhne, zato se orientacijske cene in z njimi povezani podatki zbirajo in objavljajo za državo članico kot celoto. Vendar pa lahko pride v Zvezni republiki Nemčiji in Veliki Britaniji do precejšnjih geografskih razlik, zato se podatki za ti dve državi članici sporočajo in objavljajo za naslednja tri območja:

Država članica	*Območja*
Zvezna republika Nemčija: ([1])	— Sever/Osrednji del,
	— Zahod,
	— Jug,

▼M1

	— Vzhod;

▼B

Združeno kraljestvo:	— Anglija in Wales,
	— Škotska,
	— Severna Irska.

([1]) ►M1 Zvezne dežele bodo razdeljene v naslednje štiri cone:
— Sever/Osrednji del: Schleswig-Holstein, Hamburg, Bremen, Berlin, Spodnja Saška, Severni Hessen,
— Zahod: Severno Porenje-Westfalija, Porenje-Pfalz, Južni Hessen, Posarje,
— Jug: Baden-Wurttemberg, Bavarska,
— Vzhod: vse zvezne dežele, ki niso zajete v drugih regijah. ◄

14. Orientacijske cene in z njimi povezani podatki se za vsako državo članico sporočijo, kot je opisano v odstavku 13 zgoraj za tri razrede velikih industrijskih uporabnikov, to so industrijski uporabniki z najvišjimi odjemnimi močmi v obsegu:

— 25 MW, ki zajema uporabnike z najvišjimi odjemnimi močmi (neto) med 17,5 in 37,5 MW,

— 50 MW, ki zajema uporabnike z najvišjimi odjemnimi močmi (neto) med 37,5 in 62,5 MW, in

— 75 MW, ki zajema uporabnike z najvišjimi odjemnimi močmi (neto) med 62,5 in 75 MW.

Ti razredi zajemajo tudi vse industrijske uporabnike, ki sami proizvajajo del električne energije za lastne potrebe, čeprav je treba sporočiti samo podatke, ki se nanašajo na elektriko, ki jo porabijo iz javnega omrežja.

15. Orientacijska cena za posamezni razred moči (npr. 25 MW) je povprečna cena, ki jo za kWh plača umišljeni ali „orientacijski“ industrijski odjemalec z normalno odjemno močjo okoli 25 MW, vendar pred vsemi znižanji cene za „posebne dejavnike“, ki se sporočijo ločeno (glej odstavek 16 spodaj). Značilnosti odjema tega orientacijskega industrijskega uporabnika morajo v kar največji meri (brez „posebnih dejavnikov“) odražati preostale industrijske uporabnike v zadevnem razredu porabe.

Da bi dosegli enotnost, bo Komisija določila odjemne značilnosti za „orientacijskega“ uporabnika za vse razrede (to je 24 MW, 50 MW in 75 MW), ki jih uporabijo oskrbovalna podjetja pri določanju orientacijske cene. Če takšne odjemne značilnosti niso ustrezne, lahkooskrbovalno podjetje samo določi odjemne značilnosti „orientacijskega“ uporabnika, vendar jih mora nato potrditi Komisija. Te odjemne značilnosti zadevajo, na primer, koeficient obremenitve (npr. „7 000 ur“, pri čemer je 7 000 število ur, v katerih bi morala biti odjemna moč na najvišji ravni, da se

▼B

doseže letna poraba), in porazdelitev porabe glede na različne dnevne tarifne čase (npr. konična, manjša tarifa, itd.).

16. Orientacijske cene se izračunajo tako, da zajemajo vse plačljive fiksne postavke (npr. najemnina za merilnik, stalni prispevek ali prispevek za obračunsko moč, itd.), in ceno za porabljene kWh. Začetni priključitveni prispevek se ne upošteva. Čeprav je treba podatke zagotavljati dvakrat na leto, se izračuni v izogib sezonskim nihanjem opravljajo na podlagi letne porabe. Pojasniti je treba način izračunavanja orientacijske cene, vključno z upoštevanjem vseh fiksnih plačil.

17. Za vsako orientacijsko ceno se opiše obseg „posebnih dejavnikov“, ki se lahko uporabijo za znižanje cene električne energije (npr. klavzule o prekinljivosti), in navesti višino znižanja (npr. 6, 8, 10 %). Ti posebni dejavniki morajo odražati dejavnike, ki veljajo za uporabnike, ki jim energijo dobavlja oskrbovalno podjetje v posameznem razredu odjemne moči, o katerem se poroča.

18. V državah članicah, kjer obstaja več kot eno oskrbovalno podjetje za električno energijo, mora vsako od teh podjetij sporočiti orientacijske cene in z njimi povezane podatke (o odjemnih značilnostih umišljenega uporabnika (odstavek 15) in o posebnih dejavnikih in znižanjih cen (odstavek 17)) neodvisnemu statističnemu organu. Ti organi nato najvišjo in najnižjo orientacijsko ceno za posamezno državo članico (ali regijo) za vsak razred odjemne moči, skupaj z relevantnimi podatki o teh orientacijskih cenah, posredujejo državni upravi in Statističnemu uradu Evropskih skupnosti. V drugih državah članicah, kjer celotno državo pokriva eno oskrbovalno podjetje, se podatki neposredno in hkrati sporočijo državni upravi in Statističnemu uradu Evropskih skupnosti.

19. Zaradi zaupnosti podatkov državno podjetje ali neodvisni statistični organ (glej odstavek 18) orientacijske cene in z njimi povezane podatke posreduje samo, če v državi članici ali v regiji obstajajo vsaj trije uporabniki v ustreznem razredu odjemne moči.

20. Orientacijske cene se izrazijo, kot je določeno v odstavku 9.

21. Oskrbovalna podjetja morajo prav tako vsaki dve leti posredovati podatke o številu svojih uporabnikov v vsakem razredu odjemne moči (tj. 17,5 do 37,5 MW, 37,5 do 62,5 MW in 62,5 do 75,0 MW) in skupno letno porabo teh uporabnikov za vsak razred (v GWh). Podatke, ki se zahtevajo v odstavku 18, sporoči neodvisni statistični organ, ki zbere podatke za celotno državo članico, ali pa neposredno in hkrati državni upravi in Statističnemu uradu Evropskih skupnosti. Podatki, zahtevani skladno s tem odstavkom, se posredujejo zaupno in ne bodo objavljeni.